

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

MURAT TÜRK BAŞVURUSU (4)

Başvuru Numarası	: 2015/19665
Karar Tarihi	: 28/6/2018
Başkan	: Burhan ÜSTÜN
Üyeler	: Hicabi DURSUN Hasan Tahsin GÖKCAN Kadir ÖZKAYA Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Raportör Yrd.	: Fatih ALKAN
Başvurucu	: Murat TÜRK
Vekili	: Av. Ramazan DEMİR

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, hükümlü olan başvurucuya ait bir kısım eşyanın alıkonulması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 15/12/2015 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurucunun adli yardım talebinin kabulüne karar verilmiştir.
5. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

6. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:
  7. Bolu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olarak bulunan başvurucu 20/7/2015 tarihinde İzmir 2 No.lu F Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna (İnfaz Kurumu) nakledilmiştir.
  8. Başvurucu; nakil esnasında yanında getirdiği radyo, şalvar, şal, küçük makas, para bandı, kalemlik, keçeli kalem, tırnak makası ve lacivert yeleğin kendisine vermediğini belirterek söz konusu eşyaların iade edilmesi talebiyle 25/8/2015 tarihinde İnfaz Kurumuna başvurmuştur.

9. İnfaz Kurumu İdare ve Gözlem Kurulu Başkanlığının 31/8/2015 tarihli kararıyla söz konusu eşyaların başvuruca verilmesinin uygun olmadığına karar verilmiştir. Kararda; radyonun farklı radyo frekanslarına sahip olduğundan haberleşme amacıyla kullanılabilceği, şalvar ve şalın ise 17/6/2015 tarihli ve 25848 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya ve Maddeler Hakkında Yönetmelik'te (Eşya Yönetmeliği) sayılan giyim eşyaları arasında olmadığı belirtilmiştir. Ayrıca küçük makasın ve çakısı bulunan tırnak makasının güvenlik zafiyeti oluşturacağı, lacivert yeleşin ise İnfaz Kurumu personelinin kullandığı üniforma ile aynı renkte olduğundan başvuruca verilmediği ifade edilmiştir. Kararda; para bandı, keçeli kalem gibi eşyaların Eşya Yönetmeliği çerçevesinde verilmesinin uygun görülmediği, eğitim amaçlı çalışmalarda ihtiyaç duyulduğu takdirde İnfaz Kurumunca belirlenen el işi ve hobi atölyelerinde bulunan eşyalardan başvuruca faydalandırılacağı belirtilmiştir.

10. Başvuruca, alıkonulan söz konusu eşyaları daha önce bulunduğu ceza infaz kurumunun kantininden temin ettiğini ve bunları uzun süredir kullandığını belirterek güvenlik tehlikesi oluşturmayan eşyalarının keyfi şekilde alıkonulması şeklindeki uygulamanın kaldırılması talebiyle İzmir 1. İnfaz Hâkimliğine (İnfaz Hâkimliği) başvurmuştur.

11. İnfaz Hâkimliği 12/10/2015 tarihli kararıyla başvuruca talebinin kısmen kabulüne hükmetmiştir. Buna göre radyo, küçük makas, para bandı, keçeli kalem ve küçük boy tırnak makasının daha önce başvuruca tarafından kullanıldığı ve kantinden temin edildiği gerekçesiyle iade edilmesine karar verilmiştir. Kararda; şalvar, şal, kalemlik, büyük boy tırnak makası ile lacivert yeleşin ise başvuruca verilmemesine ve İnfaz Kurumunda muhafaza altına alınmasına hükmedilmiştir. Gerekçede; ilgili İnfaz Kurumunun can güvenliği, mahpusların psikolojik durumları, başkalarına zarar verme ihtimalleri, İnfaz Kurumunun fiziki şartları gibi hususları dikkate alarak hükümlü ve tutukluların yanlarında bulundurabilecekleri eşya türleri hakkında mevzuat çerçevesinde değerlendirme yapabileceği, bu yöndeki somut uygulamanın da hukuka uygun olduğu ifade edilmiştir.

12. Başvuruca anılan karara karşı yaptığı itiraz İzmir 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 26/10/2015 tarihli kararla reddedilmiştir.

13. Nihai karar 16/11/2015 tarihinde başvuruca tebliğ edilmiştir.

14. Başvuruca 15/12/2015 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

15. Anayasa Mahkemesinin 8/2/2016 tarihli müzakeresiyle ilgili İnfaz Kurumundan söz konusu eşyalardan olan şalvarın başvuruca iade edilip edilmediği hususu sorulmuştur. İnfaz Kurumunun 9/2/2016 tarihli cevabında; yazıya konu şalvarın PKK silahlı terör örgütünün dağ kadrosunda bulunan şahısların kullandığı şekilde ve renkte olduğu, bu nedenle başvuruca teslim edilmediği ve emanet eşya deposunda muhafaza altında olduğu belirtilmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Ulusal Hukuk

16. 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "*Oda ve eklentilerinde bulundurulabilecek kişisel eşyalar*" kenar başlıklı 35. maddesi şöyledir:

"(1) Kapalı ceza infaz kurumlarında bulunan hükümlülerin oda ve eklentilerinde bulundurabilecekleri veya bulunduramayacakları kişisel eşya, gıda, tıbbî malzeme ve diğer ihtiyaç maddeleri yönetmelikle düzenlenir."

17. 5275 sayılı Kanun'un "Hükümlünün giydirilmesi" kenar başlıklı 64. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"(2) Hükümlülerin giysileri, iç ve dış güvenlik görevlilerinin giymekte olduğu üniformalara benzer şekil ve renkte olamaz."

18. 6/4/2006 tarihli ve 26131 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzük'ün (İnfaz Tüzüğü) "Hükümlülerin yaşam tarzları" kenar başlıklı 82. maddesinin (1) numaralı fıkrası şöyledir:

"(1) Her kurumun, hükümlülerin kurum içindeki yaşam tarzını ayrıntıları ile gösteren bir iç yönetmeliği bulunur."

19. İnfaz Tüzüğü'nün "Oda ve eklentilerinde bulundurulabilecek kişisel eşyalar" kenar başlıklı 92. maddesi şöyledir:

"(1) Kapalı kurumlarda bulunan hükümlülerin oda ve eklentilerinde bulundurabilecekleri veya bulunduramayacakları kişisel eşya, gıda, tıbbî malzeme ve diğer ihtiyaç maddeleri yönetmelikle düzenlenir."

20. Eşya Yönetmeliği'nin "Givim eşyaları" kenar başlıklı 7. maddesi şöyledir:

"Hükümlülerin koğuş, oda ve eklentilerinde birer adet palto, manto ve mont, iki adet ceket veya ceket yerine kullanılabilen hırka, dört adet pantolon ve/veya etek, bayan için iki adet elbise, bir takım eşofman, dört adet gömlek, iki adet kazak, iki takım pijama, bir spor ayakkabısı, bir kışlık ayakkabı, bir iskarpin, üç adet tişört, iki adet kravat, bir adet kemer, gerektiği kadar iç çamaşırı, çorap, bir terlik, havlu ve bir bornoz ile kaşkol, 25/11/1925 tarihli ve 671 sayılı Şapka İktisâsı Hakkında Kanuna aykırı olmayan bir adet şapka bulundurulmasına izin verilir."

Hükümlüler; ceza infaz kurumu dışından getirilmesine izin verilen giyim eşyalarından eskienlerini, yenileriyle değiştirebilir."

21. Eşya Yönetmeliği'nin "Temizlik" kenar başlıklı 13. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Hükümlüler, koğuş, oda veya eklentilerinde, kantinden temin edilmek koşuluyla kişisel ve çevresel temizliklerini temin için tarak, saç fırçası, sabun, kese, diş macunu, diş fırçası, tıraş sabunu, şampuan, parfüm, krem, saç boyası, çakısı bulunmayan turnak makası, plastik saplı tıraş bıçağı, beş adet plastik elbise askısı, çamaşır mandalı ve gündelik hayatta kullanılan plastik eşyalar ile idarece uygun görülen uzunlukta çamaşır ipi bulundurulabilir."

22. Eşya Yönetmeliği'nin "El işi faaliyetleri" kenar başlıklı 14. maddesi şöyledir:

"Hükümlülerin, gerekli malzemeler kantinden temin edilmek koşuluyla, el işi faaliyetlerini, ceza infaz kurumlarının uygun bölümlerinde yapmaları esastır."

Ceza infaz kurumunun güvenliğini bozmamak kaydı ile bu faaliyetlerin devamına koğuş, oda ve eklentilerinde izin verilebilir.

Maket bıçağı, tornavida gibi kesici ve delici alet ile boyama ve yapıştırma kullanılan madde ve malzemelerin koğuş, oda ve eklentilerinde bulundurulmasına izin verilmez."

B. Uluslararası Hukuk

23. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) 35. maddesine 14. Protokol'le eklenerek 1/6/2010 tarihinde yürürlüğe giren önemsiz zarar kriterine ilişkin içtihadında bu yeni kriterin Sözleşme ve protokolleri ile güvence altına alınan hakların Avrupa düzeyinde hukuksal açıdan korunmasını sağlama yönündeki temel görevine yoğunlaşması için önemsiz başvuruları ivedilikle inceleme olanağı vermesi amacıyla oluşturulduğunu belirtmektedir (*Stefanescu/Romanya* (k.k.), B. No: 11774/04, 12/4/2011, § 35). *De minimis non curat praetor* (Hâkim önemsiz ve küçük işlerle uğraşmaz.) prensibine göre yeni kabul edilebilirlik şartı -bir hak ihlali ne denli gerçek olursa olsun- uluslararası bir mahkeme tarafından incelenmeyi gerektirecek asgari bir ağırlık düzeyine ulaşması gerektiği görüşüne dayanır (*Korolev/Rusya* (k.k.), B. No: 25551/05, 1/7/2010). Bu kriterin incelenmesinde ihlal edildiği iddia edilen hakkın mahiyetini, ihlal iddiasının ciddiyeti ve/veya ihlalin başvuranın kişisel durumu üzerinde oluşturacağı olası sonuçlarını da gözönünde bulundurmak gerekir (*Giusti/İtalya*, B. No: 13175/03, 18/10/2011, § 34).

24. AİHM, söz konusu kriteri uygularken Sözleşme ve protokollerinin güvence altına aldığı insan haklarına saygının başvurunun esastan incelenmesini gerektirip gerektirmediği hususunu da incelemektedir. Bu kapsamda AİHM, önem kriteri getirilmeden önce de önüne gelmiş olan Sözleşme ile ilgili hususta açık ve çokça uygulanmış olan bir içtihadın bulunması durumunda bu incelemenin yapılmasının gerekli olmadığına hükmettiğini (*Van Houten/Hollanda* (kayıttan düşürme), B. No: 25149/03, 29/9/2005, §§ 33-38; *Kavak/Türkiye* (k.k.), B. No: 34719/04 ve 37472/05, 19/5/2009) hatırlatarak kendi içtihatlarını genişletebilecek veya bunlara katkı sağlayabilecek nitelikte olmayan başvuruları incelememektedir (*Tayfun Görğün/Türkiye* (k.k.), B. No: 42978/06, 16/9/2014).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

25. Mahkemenin 28/6/2018 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünöldü:

A. Başvurucunun İddiaları

26. Başvurucu; alıkonulan eşyalarından olan şalvarı duruşmalarda ve farklı ceza infaz kurumlarında bulunduğu zamanlarda kullandığını, sağlık nedeniyle şalvar dışında giysi giymediğini ve şalvarı ile şalının kültürel hayatının da bir parçası olduğunu ifade etmiştir. Başvurucu; yazar olduğunu, edebî ve sanatsal faaliyetlerini yürütmek için makas, para bandı, keçeli kalem, kalemlik gibi eşyalara ihtiyaç duyduğunu, anılan eşyaların alıkonulması nedeniyle yazın çalışmalarının engellendiğini ileri sürmüştür. Başvurucu; İnfaz Kurumunun keyfi ve hukuksuz uygulamasıyla eşyalarının alıkonulduğunu, yaptığı itirazların gerekçesiz ve hakkaniyete aykırı şekilde reddedildiğini iddia etmiştir. Başvurucu; bu nedenlerle özel hayata saygı hakkının, mülkiyet hakkının ve adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüş ve ihlalin tespit edilmesi, sonuçlarının ortadan kaldırılması ile lehine tazminata hükmedilmesi taleplerinde bulunmuştur.

B. Değerlendirme

27. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Dosya kapsamı ve alıkonulan eşyaların niteliği dikkate alındığında başvurunun kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir (*Mehmet Çelebi Çalan (2)*, B. No: 2014/5674, 8/6/2017, § 24).

28. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un "*Bireysel başvuruların kabul edilebilirlik şartları ve incelenmesi*" kenar başlıklı 48. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Mahkeme, Anayasanın uygulanması ve yorumlanması veya temel hakların kapsamının ve sınırlarının belirlenmesi açısından önem taşımayan ve başvurusunun önemli bir zarara uğramadığı başvurular ile açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemezliğine karar verebilir."

1. Anayasal ve Kişisel Önemden Yoksun Olma Kriterine İlişkin Genel İlkeler

29. Anayasa'nın 148. maddesinin üçüncü fıkrasında herkesin bireysel başvuru hakkına sahip olduğu belirtilmiştir. Buna karşın yukarıda yer verilen Kanun maddesinde anayasal ve kişisel önemi düşük olan veya bulunmayan başvuruların esastan incelenmeksizin reddedilebileceği hüküm altına alınmıştır. Anılan düzenlemenin kaynağı, hâkimin önemsiz ve küçük işlerle uğraşmaması gerektiğini ifade eden kadim *De minimis non curat praetor* ilkesidir. Bu ilkenin temelinde yatan düşüncelerden biri mahkemelerin asıl işlevlerine odaklanmalarını sağlamak ve buna engel teşkil edecek olan önem derecesi düşük davaların ve başvuruların iş yükü oluşturmamasını önlemektir (*K.V. [GK]*, B. No: 2014/2293, 1/12/2016, § 47; *Seyfeddin Bahar*, B. No: 2014/10204, 5/4/2017, § 25).

30. Anılan hükümle anayasal ve kişisel önemden yoksun başvuruların esastan incelenmemesine imkân tanıyan ek bir kabul edilebilirlik kriteri getirilmiştir. Dolayısıyla diğer tüm kabul edilebilirlik kriterlerini taşısa hatta esas hakkında incelemeye geçildiğinde ihlal kararı verilebilecek nitelikte olsa bile Kanun'da belirtilen nitelikteki bir başvuru kabul edilemez bulunabilecektir. Kanun'da anayasal ve kişisel önemden yoksun başvuruların kabul edilemez bulunabilmesi için iki koşul öngörülmüştür: *Anayasal önem* olarak adlandırılacak olan birinci koşul *başvurunun Anayasa'nın uygulanması ve yorumlanması veya temel hakların kapsamının ve sınırlarının belirlenmesi açısından önem taşıması, kişisel önem* olarak adlandırılacak olan ikinci koşul ise *başvurusunun önemli bir zarara uğramamasıdır* (*K.V.*, §§ 55-57; *Seyfeddin Bahar*, § 26).

31. Anayasal önem koşulunun uygulanmasıyla ilgili olarak kanun koyucu *Anayasa'nın uygulanması açısından önem taşıma, Anayasa'nın yorumlanması açısından önem taşıma* ve *temel hakların kapsamının ve sınırlarının belirlenmesi açısından önem taşıma* şeklinde üç unsur belirlemiş olmakla birlikte temel hak ve özgürlüklerle ilgili Anayasa hükümlerinin yorumlanması için doğası gereği temel hak ve özgürlüklerin kapsamının ve sınırlarının belirlenmesini de içermektedir. Bu nedenle anayasal önemin temel hak ve özgürlüklere ilişkin Anayasa hükümlerinin *yorumlanması ve uygulanması* açısından önem taşıma şeklinde ifade edilebilecek iki unsurunun bulunduğunu kabul etmek gerekir (*K.V.*, § 61; *Seyfeddin Bahar*, § 27).

32. İşin doğası ve kanun metni dikkate alındığında bir başvurunun anayasal öneminin bulunduğu sonucuna varılabilmesi için onun bu iki unsurdan biri açısından önem taşımasının yeterli olduğu anlaşılmaktadır (K.V., § 62). Anayasa hükümlerinin yorumlanması açısından önem taşıma unsurunun başta Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuru yoluyla daha önce yorumlamadığı meseleleri kapsadığında kuşku bulunmamaktadır. Bununla birlikte Anayasa Mahkemesi, bir meseleyle ilgili olarak daha önce Anayasa'nın ilgili hükümlerini yorumlamış olsa bile değişen durumlar dikkate alarak yeniden yorumlama ihtiyacı duyabilir. Bu durumda da o meseleyle ilişkin başvurunun anayasal öneminin bulunduğunu kabul etmek gerekir (K.V., § 63; *Seyfeddin Bahar*, § 28).

33. Anayasa'nın uygulanması açısından önem taşıma unsuru ise özellikle Anayasa Mahkemesinin Anayasa hükümleriyle ilgili yorumu ile kamu makamları ve derece mahkemelerinin uygulamaları arasındaki farklılıkta kendisini gösterir. Ancak her uygulama farklılığı, başvurunun Anayasa'nın uygulanması açısından *önemli* olduğu anlamına gelmez. Anayasa hükümlerinin uygulanması açısından başvurunun önem taşıdığına söylenebilmesi için kamu makamları ve derece mahkemelerinin belli bir meseleyle ilişkin uygulamalarının Anayasa Mahkemesi yorumlarından farklı olması ve bu farklılığın da önemli olması gerekir (K.V., § 64; *Seyfeddin Bahar*, § 29).

34. Kişisel önemin bulunmaması koşulu, başvurunun önemli bir zarara uğramamış olmasını ifade eder. Bu koşul, somut olayın başvurunun kişisel durumu üzerindeki olumsuz etkisinin derecesiyle ilgilidir. Somut olayda ortaya çıkan kişisel zararın önemli olup olmadığını başvurunun subjektif algısı belirlemez. Bu husus başvurunun içinde bulunduğu koşullar da dâhil olmak üzere her olayın kendine özgü koşulları dikkate alınarak ve objektif verilerden hareket edilerek Anayasa Mahkemesi tarafından değerlendirilir (K.V., §§ 66, 67; *Seyfeddin Bahar*, § 30).

2. İlkelerin Olaya Uygulanması

35. Somut olayda başvurunun iddiası, kişisel eşyalarının İnfaz Kurumu tarafından alıkonulması nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlal edildiğidir.

36. Anayasa Mahkemesi daha önce önüne gelen birçok başvuruda, kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının kapsam ve içeriğini belirlemiş; bu konuda uygulamaya yön verebilecek zenginlikte içtihat oluşturmuştur (*Sevim Akat Eşki*, B. No: 2013/2187, 19/12/2013; *İlhan Cihaner (2)*, B. No: 2013/5574, 30/6/2014; *Ahmet Acartürk*, B. No: 2013/2084, 15/10/2015; *Halime Sare Aysal* [GK], B. No: 2013/1789, 11/11/2015; *Mehmet Kurt* [GK], B. No: 2013/2552, 25/2/2016; *Aynur Özdemir ve diğerleri*, B. No: 2013/2453, 24/3/2016; *Hüseyin Tunç Karlık ve Zahide Şadan Karlık*, B. No: 2013/6587, 24/3/2016; *D.Ö. (2)* [GK], B. No: 2014/1291, 13/10/2016; *Ahmet Temiz (7)*, B. No: 2014/804, 8/6/2017). Somut başvuruda dile getirilen benzer şikâyetlerin Anayasa Mahkemesince daha önce incelendiği ve ilgili Anayasa kurallarının yorumlandığı anlaşılmaktadır. Buna göre Mahkemenin sıklıkla uygulanmış açık bir içtihadının bulunduğu kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlal edildiğine ilişkin başvurunun genel bir soruna işaret etmediği gibi Anayasa'nın uygulanması ve yorumlanması veya temel hakların kapsamının ve sınırlarının belirlenmesi açısından da önem taşıdığına ortaya konulmadığı sonucuna varılmaktadır.

37. Öte yandan İnfaz Kurumu tarafından alıkonulan ve başvuruya konu edilen eşyaların mevzuat çerçevesinde ikame edilebilir nitelikte olduğu ve yaşamsal bir öneminin bulunmadığı görülmektedir. Ayrıca edebi ve sanatsal çalışmalarını sürdüreceği şekilde başvurucuya imkânlar sunulduğu, yüksek güvenlikli kapalı ceza infaz kurumunda tutulmasından dolayı başvurucunun birtakım sınırlamalara maruz kalmasının doğal olduğu ve bu bağlamda söz konusu sınırlamanın ölçülülükten uzak olmadığı anlaşılmaktadır. Tüm bu hususlar birlikte değerlendirildiğinde, söz konusu eşyaların güvenlik gerekçesiyle başvurucuya verilmemesinin kendisi açısından önemli bir zarar doğurmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

38. Bu açıklamalar çerçevesinde Mahkemenin sıklıkla uygulanmış açık bir içtihadının bulunduğu -kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlal edildiğine ilişkin- somut başvurunun Anayasa'nın yorumlanması ve uygulanması açısından önem taşımadığı gibi başvurucunun da önemli bir zarara uğramadığı sonucuna varılmaktadır.

39. Açıklanan gerekçelerle *anayasal ve kişisel önemden yoksun olması* nedeniyle başvurunun diğer kabul edilebilirlik şartları yönünden incelenmeksizin kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçeyle;

A. Kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *anayasal ve kişisel önemden yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Başvurunun kabul edilemez bulunması nedeniyle adli yardım talebinin kabulü ile geçici olarak muaf tutulan 226,90 TL harçtan ibaret yargılama giderinin, 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 339. maddesinin (1) numaralı fıkrası uyarınca başvurucudan TAHSİLİNE 28/6/2018 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Burhan ÜSTÜN

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Kadir ÖZKAYA

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ